

praktiske Erfaringer. Saadanne Folk ere ret vanskelige at tilvejebringe, og de finde ofte mere lønnede Virksomheder under private Forhold. Jeg vil derfor knytte mit Haab til, hvad der er udtalt af den højtærede Minister, at hvis det skulde vise sig nødvendigt for Ministeren at ty til Rigsdagen eller maaske kun til Finansudvalget, man da ikke vil vise sig karrig med Hensyn til Bevillingerne, som ere nødvendige for Ministeren for at faa disse særlig dygtige Kræfter. Jeg anser det for ret umuligt og urimeligt, efter at Forslaget er vedtaget enstemmig i Folketinget, her at komme ind paa en Ændring af Lønningerne, men man kan jo forsøge derpaa; der er antydnet at nedsætte et Udvalg. Jeg har imidlertid ikke stort Haab i den Henseende. Derimod vil jeg ligesom den højtærede Minister haabe, at han, hvis han i Fremtiden kan finde det nødvendigt for at erhverve dygtige Kræfter, saa ogsaa kan finde Midler til at lønne dem.

Jeg vil gerne endnu gøre en ganske kort Bemærkning til de Udtalelser, der ere fremkomne om det ønskelige i, som ogsaa udtalt fra Kommissionens Side, at man snarest maatte komme til en Revision af Ekspropriationsloven af 1845. Det er tidt nok nævnt, at den er forældet, det er ganske sikkert, og man trænger absolut her til en Forandring, men jeg kan ikke gaa saa vidt at mene, at det er nødvendigt at gøre denne Lov afhængig af en saadan Revision af Ekspropriationsloven. Jeg vil derfor blot gøre en Henstilling om, at Ekspropriationsloven snarest kommer til Revision.

Stilling: Efter de Erfaringer, man hidtil har indhøstet, og efter de temmelig stærke Udtalelser, som ere komne til Orde om Kommissarierne, tror jeg nok, at det for de fleste var en Overraskelse, at et Lovforslag af den Natur enstemmig er blevet vedtaget af Folketinget. Nu hører man jo ogsaa de ærede Medlemmer, der skulle forsvare dette Lovforslag, til Slut udtale, at de ikke ere særlig begejstrede for det. Jeg tager vist heller ikke meget fejl, naar jeg siger, at naar Forslaget er gaaet igennem i denne Form, skyldes det meget Hensynet til den afgaaede Minister. Naar man nu hører de — jeg vil nærmest kalde det uhyggelige — Afsløringer fra forskellige Sider om Kommissariatets Betydning etc., navnlig fra det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), faar man dog Indtryk af, at det er to Embeder, som fuldstændig kunde ophæves. Jeg tror,

at i det store og hele ser Befolkningen saaledes paa det Forhold, at den hele Sag maa kunne ordnes paa en anden og mere betryggende Maade, naar der ved Anlæg af Jernbanerne valgtes Taksationsmænd for Sogne- og Amtskommuner og Byraad, og det i de forskellige Amter blev overdraget de paagældende Amtmænd at være Formænd for saadanne Ekspropriationskommissioner. Det tror jeg vilde være ikke alene billigere, men langt mere betryggende end den nuværende Ordning med 2 Embedsmænd. Amtmændene kende deres Amter ud og ind, kende Befolkningen og vide, hvorledes Ejendomsforholdene ere paa de paagældende Steder. Jeg tror i det hele taget, at en saadan Mand som Formand vilde have lettere ved ogsaa paa Statens Vegne at kunne gennemføre det berettigede Hensyn, der skulde tages, saaledes at det ikke blev uforholdsmæssig dyre Anlæg. Det er jo ogsaa kommet til Orde her fra forskellige Sider, og jeg vilde ønske, at det Udvalg, der bliver nedsat — uanset den højtærede Ministers Udtalelser om, at saa bliver al Ting uforandret —, dog vilde tage det Spørgsmaal under nøje Overvejelse, om ikke hele Sagen kunde ordnes paa noget lignende Maade som antydnet af det ærede Medlem (Breinholt), som ogsaa er Medlem af Jernbanekommissionen. Ja, den højtærede Minister siger: saa bliver al Ting uforandret, vi kunne ikke gennemføre en saadan Ordning i denne Rigsdagssamling, og det har han Ret i, men det bliver ogsaa omtrent uforandret, selv om dette Lovforslag gennemføres. (*Tolderlund*: Ikke Udgifterne) . . . Nej, Udgifterne ville blive noget ringere, men ellers vil hele Forholdet blive uforandret indtil efter 5 Aars Forløb. Skulle vi virkelig beholde Kommissarier og hele dette Omsvøbsdepartement — havde jeg nær sagt? Saaledes ser jeg paa det, thi naar vi have Statsbanernes Direktion, hvori der sidder dygtige Mænd paa alle Omraader, skulde det synes, at Kommissarierne helt kunde undværes. Det vilde forekomme mig langt mere betryggende, om der var et teknisk Tilsyn, der udførtes af Statsbanerne ogsaa for Privatbanernes Vedkommende — men skulle vi beholde dem, maa de ogsaa lønnes paa en saadan Maade, at vi kunne erhverve de dygtigste Kræfter dertil og ikke Mænd, der ere mere eller mindre utjenstedygtige og ikke egnede til at udføre, hvad de her have paataget sig. Jeg er i og for sig ikke begejstret for at opretholde Institutionen, men skal den opretholdes, og spørger man saa,